

รายงานวิจัยในชั้นเรียนเรื่อง
การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิคการสอนแบบพัฒนาความสามารถเฉพาะ

ผู้วิจัย

นางสาวจุฑามาศ ลีลาวัฒนพานิชย์

วิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท31102 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

โรงเรียนนครราชสีมาปัญญานุกูล จังหวัดนครราชสีมา

สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

จุฬามาศ ลีลาวัฒนพานิชย์. 2564. การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิคการสอนแบบพัฒนาความสามารถเฉพาะ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้ 1) เพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาโรงเรียนนครราชสีมาปัญญานุกูล โดยใช้เทคนิคการสอนแบบพัฒนาความสามารถเฉพาะ 2) เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนนักเรียนที่บกพร่องทางสติปัญญา โรงเรียนนครราชสีมาปัญญานุกูล จังหวัดนครราชสีมา กลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนบกพร่องทางสติปัญญาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนครราชสีมาปัญญานุกูล จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 7 คน ใช้เวลาในการดำเนินการวิจัยตั้งแต่เดือนธันวาคม 2564 – กุมภาพันธ์ 2565 รวมระยะเวลา 3 เดือน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลได้แก่ 1.แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้เทคนิคการสอนแบบพัฒนาความสามารถเฉพาะจำนวน 3 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง

ผลการวิจัยพบว่า

ด้านผู้เรียน

1. นักเรียนตั้งใจศึกษาสื่อจาก Youtube ที่ครูจัดทำขึ้น กล้าคิด กล้าแสดงความคิดเห็น
2. นักเรียนจดจำเรื่องราวและจับใจความสำคัญได้มากขึ้น
3. นักเรียนสนุกกับการเรียน และให้ความร่วมมือกับกิจกรรมที่ครูจัด
4. นักเรียนได้ทราบผลคะแนนของตัวเองที่ชัดเจน ส่งผลให้นักเรียนเกิดแรงบันดาลใจในการเรียน

และการทำผลงานของตนเอง

ด้านรูปแบบการจัดการเรียนการสอน

1. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบพัฒนาความสามารถเฉพาะ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เป็นขั้นตอนชัดเจน สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ได้ นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมทุกคน ส่งผลต่อการเรียนรู้ที่ดีของนักเรียนเป็นอย่างมาก
2. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 ประกอบไว้ในบทเรียน ส่งผลให้นักเรียนตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา ได้ใช้ประสาทสัมผัสครบทั้ง 5 และสามารถจดจำเรื่องราวที่เรียนรู้ได้มากขึ้น

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาของไทยในอดีต มุ่งเน้นให้การศึกษา บริการการศึกษาและการพัฒนาการศึกษาของบุคคลปกติ ซึ่งเป็นบุคคลส่วนใหญ่ของประเทศโดยมิได้คำนึงถึงความต้องการอย่างแท้จริงของกลุ่มคนพิการ ซึ่งมีความแตกต่างออกไปจากบุคคลอื่น ๆ คนพิการแม้ว่าจะแตกต่างจาก คนปกติแต่คนพิการ ก็มีศักยภาพในการพัฒนาทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคมเช่นเดียวกับคนปกติ ผลการวิจัยจำนวนมากชี้ให้เห็นอย่างเด่นชัดว่า ถ้าคนพิการได้รับการศึกษาและการฟื้นฟูสมรรถภาพที่เหมาะสมกับความพิการตั้งแต่เด็ก คนพิการเหล่านี้สามารถที่จะพัฒนาความเป็นปกติหรือสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคม ได้อย่างอิสระและเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าของสังคมได้ ในทางตรงกันข้ามหากคนพิการไม่ได้รับการศึกษาหรือการฟื้นฟูสมรรถภาพที่เหมาะสมกับความพิการของเขา คนพิการเหล่านั้นอาจจะกลายเป็นภาระและเป็นปัญหาของครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ นับว่าเป็นการสูญเสียทรัพยากรที่มีคุณค่ายิ่งของประเทศ ดังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระ

พระบรมชนกชาติเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร เกี่ยวกับงานช่วยเหลือคนพิการ พระราชทานแก่คณะกรรมการมูลนิธิอนุเคราะห์คนพิการในพระราชูปถัมภ์ของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน เมื่อวันศุกร์ที่ 22 มีนาคม 2517 ว่า “งานช่วยผู้พิการนี้ก็มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะว่าผู้พิการไม่ได้เป็นผู้อยากจะทำพิการ และอยากช่วยตนเอง ถ้าเราไม่ช่วยเขาให้สามารถที่จะปฏิบัติงานอะไร เพื่อชีวิตและมีเศรษฐกิจของครอบครัว จะทำให้เกิดสิ่งที่หนักในครอบครัว หนักแก่ส่วนรวม ฉะนั้นนโยบายที่จะทำก็คือ ช่วยเขาให้ช่วยตนเองได้ เพื่อจะให้เขาสามารถเป็นประโยชน์ต่อสังคม” (สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ, 2545)

การดำเนินการจัดการศึกษาพิเศษมีมาอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับการปฏิรูปทางการศึกษา และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) 2545 เรื่อง สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษาในมาตรา 10 วรรคสองกล่าวว่า “การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ ร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้ ไม่มีผู้ดูแล หรือด้อยโอกาสต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิ และโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษตั้งแต่แรกเกิดหรือเมื่อพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย” และจากพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ.2551 เรื่องสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา มาตรา 5 กล่าวว่า คนพิการมีสิทธิได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการจนตลอดชีวิต พร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อบริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา สามารถเลือกบริการทางการศึกษา สถานศึกษา ระบบและรูปแบบทางการศึกษาโดยคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัดและความต้องการจำเป็นพิเศษ และได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการจัดหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ การทดสอบทางการศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละบุคคล (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551) นอกจากนี้ในปีพุทธศักราช 2542 กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้เป็นปีการศึกษาเพื่อคนพิการ โดยมีนโยบายว่า “คนพิการทุกคนที่อยากเรียน ต้องได้เรียน” นับเป็นการเร่งขยายโอกาสและบริการการศึกษาสำหรับคนพิการให้ทั่วถึงและมีคุณภาพมากขึ้น ถือเป็นประกาศเจตนารมณ์ที่จะดำเนินการปฏิรูปการศึกษาเพื่อคนพิการซึ่งก่อให้เกิดแรงเสริมการจัดการศึกษาต่อคนพิการทั้งในรูปแบบการจัดการศึกษาเฉพาะความพิการและการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม (สวิง โนภิระ, 2546 อ้างถึงใน พรฉวี บุตตะโยธี, 2555)

จากความร่วมมือขององค์กรคนพิการหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับคนพิการทั้งระดับประเทศ และระดับนานาชาติในการรณรงค์เพื่อความเสมอภาคทางสังคมก่อให้เกิดค่านิยมที่จะร่วมกันเรียกร้องสิทธิตามบทบัญญัติของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิมนุษยชนที่ได้กำหนดไว้ การเรียกร้อง ดังกล่าวทำให้มีพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ 2551 ซึ่งระบุไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปี ซึ่งรวมถึงคนพิการก็มีสิทธิทางการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการจนตลอดชีวิต พร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อบริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา สามารถเลือกบริการทางการศึกษา สถานศึกษา ระบบและรูปแบบการศึกษา โดยคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัดและความต้องการ

จำเป็นพิเศษของบุคคลนั้น โดยที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2562)

ในการจัดการศึกษาให้กับบุคคลที่มีความบกพร่องที่ต้องการการศึกษานั้น ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะต้องเชื่อในสิ่งเดียวกัน เชื่อในปรัชญาการศึกษาพิเศษ เชื่อในปรัชญาของการอยู่ร่วมกันและความเท่าเทียมกันของผู้คนในสังคม (ผดุง อารยะวิญญู, 2542) จากประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของคณพิการทางการศึกษา พ.ศ. 2552 ได้กำหนดประเภทของคณพิการไว้ดังนี้ 1) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น 2) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน 3) บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา 4) บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ 5) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ 6) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา 7) บุคคลที่มีความบกพร่องทางพฤติกรรมหรืออารมณ์ 8) บุคคลออทิสติก 9) บุคคลพิการซ้อน (ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 126 ตอนพิเศษ 80 อ่างถึงใน พรณพร ศรีสังข์, 2555)

การเข้าเรียนถือเป็นช่วงเวลาที่น่าตื่นเต้นสำหรับเด็กทั่วไป พ่อแม่และผู้ปกครอง เพราะหมายถึงการที่ลูกจะได้รับการศึกษาจากโรงเรียน ได้มีเพื่อนใหม่ได้รับประสบการณ์ที่แตกต่างจากที่บ้าน พ่อแม่และผู้ปกครองของเด็กที่มีภาวะบกพร่องทางสติปัญญาก็มีความรู้สึกเช่นเดียวกันแต่อาจมีความรู้สึกอื่นแทรกด้วย เช่น ความรู้สึกไม่มั่นคงทางจิตใจ กังวล ไม่แน่ใจว่าลูกจะได้เรียนหรือไม่โรงเรียนจะรับลูกเข้าเรียนไหม ซึ่งเด็กที่มีภาวะบกพร่องทางสติปัญญา จัดเป็นเด็กพิการที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจัดเป็นเด็กพิการที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาประเภทหนึ่งในทั้งหมด 9 ประเภทที่มีสามารถเข้าเรียนในโรงเรียนได้เหมือนเด็กทั่วไป แต่เพราะสังคมในอดีตมีทัศนคติทางลบต่อบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาอย่างมาก จากภาวะบกพร่องทางสติปัญญา เป็นความจำกัดทั้งการทำหน้าที่ทางสติปัญญาและพฤติกรรมการปรับตัว ซึ่งครอบคลุมถึงทักษะในการดำเนินชีวิตประจำวันและทักษะทางสังคมโดยความบกพร่องนี้เกิดขึ้นก่อนอายุ 18 ปี (กุลยา ก่อสุวรรณ, 2553)

ตามที่กฎหมายการจัดการศึกษาสำหรับคณพิการ (Individuals with Disabilities Education Act : IDEA) กล่าวไว้เบื้องต้น ระบุให้ครูจัดการเรียนการสอนและจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลเพื่อการพัฒนาเด็กพิการทุกคน โดยแผนการจัดการศึกษาจะต้องได้รับการปรับให้ตอบสนองความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียนเป็นเฉพาะบุคคล และเด็กทุกคนต้องได้รับการศึกษา (Zero reject) เป็นการให้โอกาสทางการศึกษาแก่ทุกคน รวมถึงคณพิการ ต้องได้รับการประเมินค้นหาอย่างเป็นระบบการคัดกรอง และประเมินตั้งแต่แรกเกิด หลักการนี้เป็นการประกันความเท่าเทียมทางการศึกษาจะต้องใช้กระบวนการและเครื่องมือที่หลากหลายในการจัดการเรียนการสอนและเหมาะสมกับระดับสติปัญญาของนักเรียน

ทรัพยากรมนุษย์นับเป็นทุนที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนพัฒนาประเทศ มุ่งเน้นให้ “คน” เป็นศูนย์กลางของพัฒนาประเทศโดยเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์คือ “การศึกษา” ทั้งนี้เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการช่วยให้คนมีความรู้ สติปัญญา เกิดการพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ ดังนั้น รัฐบาลไทยจึงตระหนักและเล็งเห็น ความสำคัญในการส่งเสริมให้คนในประเทศได้รับการศึกษา โดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดให้คนไทยทุกคนมีสิทธิและโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้ อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551)

การที่จะสามารถจัดการเรียนการสอนให้กับเด็กพิเศษ ได้ตรงตามความสามารถ จึงต้องมีการแบ่งแยกประเภทระดับความบกพร่องทางสติปัญญาของเด็ก โดยระดับสติปัญญาของเด็กที่สามารถเรียนหนังสือได้นั้น คือมีความปัญญาอ่อนระดับ 1 ที่มีภาวะปัญญาอ่อนในระดับเล็กน้อย ถือว่าเป็นเด็กปัญญาอ่อนที่เรียนหนังสือได้ (educable mental retardation) เด็กปัญญาอ่อนในระดับที่ 2 ที่มีภาวะปัญญาอ่อนในระดับปานกลาง เป็นเด็กปัญญาอ่อนที่พอฝึกอบรมได้ (trainable mental retardation) เด็กที่มีภาวะบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อยที่มีระดับสติปัญญาระหว่าง 50 – 69 ส่วนใหญ่เข้าเรียนในโรงเรียนปกติ แต่อาจไม่ได้รับการวินิจฉัยจนกว่าเด็กจะเข้าสู่ระดับประถมศึกษา ซึ่งครูจะสังเกตเห็นภาวะบกพร่องได้ เมื่อเด็กมีปัญหาทางการเรียนหรือปัญหาพฤติกรรม เด็กที่มีภาวะบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อยนั้นมีอัตราการเรียนรู้ช้า มีปัญหาด้านการสื่อความหมาย รวมถึงทักษะสังคม ความจำมีความคงทนน้อยกว่าเด็กปกติในวัยเดียวกัน ขาดทักษะการปรับตัวที่เหมาะสมทำให้แสดงพฤติกรรมที่เป็นปัญหา

มีงานวิจัยจำนวนมากระบุว่าค่าครึ่งของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีปัญหาด้านการอ่าน เช่น นักเรียนอ่านสลับตัวอักษร อ่านไม่ชัดเจน อ่านผิด ๆ ถูก ๆ อ่านตะกุกตะกัก อ่านช้า อ่านออกเสียงไม่ชัดเจน อ่านสลับที่พยัญชนะ อ่านคำสลับที่กัน สับสนในการอ่านอักษรหรือคำที่คล้ายกัน อ่านสะกดคำไม่ได้ อ่านช้า อ่านตะกุกตะกัก ผันวรรณยุกต์ไม่ได้ ไม่สามารถบอกลำดับของเรื่องได้ จำคำหรือเรื่องที่อ่านไม่ได้ อ่านสะกดคำไม่ได้ เป็นต้น (ผดุง อารยะวิญญู, 2546) ในด้านการรับรู้คำ ถ้านักเรียนไม่รับรู้คำหรือจำคำที่เคยเห็นมาแล้วไม่ได้ จะมีปัญหาในการอ่านมาก ทำให้ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน ความสามารถในการรับรู้คำ และการประมวลคำที่เรียนรู้มาจากประสบการณ์ตรง จะช่วยแก้ไขปัญหาในการอ่านได้มากขึ้น นักเรียนมีปัญหาด้านการอ่านมากที่สุด และได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์แล้วว่าเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านการเขียน และการสะกดคำ (อุทัย ภิรมย์รัตน์, 2535)

ผลจากการที่นักเรียนบกพร่องทางสติปัญญา มีปัญหาด้านการอ่าน ไม่สามารถจดจำคำที่ไม่คุ้นเคยได้ จึงต้องมีการให้ความช่วยเหลือนักเรียนให้สามารถอ่าน เขียนและจำจดคำที่เรียนรู้ได้ การให้ความช่วยเหลือเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ด้านการอ่าน เขียน คิดวิเคราะห์ และการสื่อสารจะต้องแก้ปัญหาให้เด็กสามารถอ่าน เขียนได้ เข้าใจเรื่องราวที่อ่าน และสามารถถ่ายทอดความรู้ ความคิดของตนเองให้ผู้อื่นเข้าใจ นักเรียนกลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สามารถอ่านสะกดคำได้ด้วยตนเอง และบางคนสามารถอ่านโดยจดจำจากรูปภาพ แต่ยังขาดทักษะการจับใจความ คือสามารถอ่านเป็นคำประโยค ข้อความสั้นๆได้ แต่ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน

การจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนบกพร่องทางสติปัญญา ระดับมัธยมศึกษากลุ่มที่สามารถเรียนได้ ในปัจจุบันมีแนวโน้มที่แตกต่างไปจากหลักสูตรสมัยก่อนมาก กล่าวคือ การจัดหลักสูตรระดับนี้ เน้นความต้องการและความสามารถของเด็กเป็นสำคัญ หากเด็กมีความสนใจมีความสามารถในการเรียน เด็กควรได้รับการส่งเสริมให้เรียนวิชาที่เหมาะสม หากเด็กไม่มีความพร้อมที่จะเรียนในหลักสูตรที่เน้นวิชาการควรเน้นให้เด็กเรียนในด้านอาชีพ และฝึกทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิต นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนบกพร่องทางสติปัญญานั้นจะต้องจัดตามลำดับจากง่ายไปหายาก (ผดุง อารยะวิญญู, 2542) ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้เกิดหลักสูตรเฉพาะสำหรับนักเรียนบกพร่องทางสติปัญญาและมีการจัดการเรียนการสอนเฉพาะบุคคล เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถความสนใจอย่างเท่าเทียมกัน แต่การสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ทุกคน เพื่อเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ โรงเรียนเฉพาะความพิการจึง

เห็นถึงความสำคัญของการสื่อสารในชีวิตประจำวันของผู้เรียน ได้กำหนดวิชาภาษาไทยไว้ในหลักสูตรโดยมุ่งหวังให้เรียนรู้เกี่ยวกับการฟัง ดู พูด อ่าน และเขียน เพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน สามารถเลือกฟัง ดู ตีความ พูด แสดงความรู้ ความคิดและความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างสร้างสรรค์ ใช้กระบวนการอ่านและการเขียน สร้างความบันเทิง ความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต เข้าใจหลักภาษาไทย แสดงความคิดเห็นและวิจารณ์วรรณคดีอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง (หลักสูตรสำหรับนักเรียนบกพร่องทางสติปัญญาทักษะภาษาและการสื่อสาร, 2551 ฉบับปรับปรุง2562)

การพัฒนาให้นักเรียนให้สามารถไปประกอบอาชีพ หรือทำกิจกรรมตามความสนใจได้นั้นต้องเริ่มพัฒนาทักษะภาษาและการสื่อสารตั้งแต่ระดับประถม และเริ่มเพิ่มความยากของเนื้อหา นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนในกลุ่มบกพร่องทางสติปัญญา นักเรียนสามารถนำทักษะภาษาและการสื่อสารที่ได้เรียนรู้ไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข โรงเรียนเฉพาะความพิการจึงได้กำหนดคุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ไว้ในหลักสูตรสำหรับนักเรียนบกพร่องทางสติปัญญา ดังนี้อ่านออกเสียงและบอกความหมายบทร้อยแก้ว บทร้อยกรอง สำนวนไทย อ่านหนังสือตามความสนใจ สรุปความรู้ และข้อคิด วิเคราะห์ ประเมินเรื่องที่อ่าน และมีมารยาทในการอ่าน

เขียนคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด ครึ่งบรรทัด เขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ เขียนเรียงความกรอกแบบรายงาน และมีมารยาทในการเขียน

แสดงความคิดเห็น ประเมินเรื่อง วิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่ฟังและดู พูดรายงานเรื่องที่ศึกษาค้นคว้าพูดในโอกาสต่าง ๆ และมีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

แต่งประโยค บอกความหมายของประโยค ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะ บุคคลคำราชาศัพท์ การเลือกใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และอิเล็กทรอนิกส์ การใช้สำนวนไทย

สรุปความรู้ ข้อคิด จากวรรณคดีหรือวรรณกรรมพื้นบ้าน ท่องจำบทอาขยาน บทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ ตามที่กำหนดและนำข้อคิดไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ปฏิบัติตามคำสั่ง และคำขอร้องที่ฟัง อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ง่าย ๆ เลือก/ระบุภาพหรือสัญลักษณ์ ตรงตามความหมายของคำพูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลใช้คำสั่งและคำขอร้องง่าย ๆ บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเองพูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเองและเพื่อนตามแบบที่ฟัง

พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัวจัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์และ สิ่งของตามที่ฟังหรืออ่านพูดและทำท่าประกอบตามมารยาทสังคม/ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาบอกชื่อและคำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาบอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำง่าย ๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทยใช้ภาษา ต่างประเทศในการสืบค้น และรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มทักษะการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้และนำเสนอด้วยการพูดใช้ภาษาสื่อสาร ในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา (หลักสูตรสำหรับนักเรียนบกพร่องทางสติปัญญาวิชาภาษาไทย, 2551 ฉบับปรับปรุง 2563)

ซึ่งสอดคล้องกับ ณิชพร ศุภสมุท (2553) กล่าวว่า นักเรียนในระดับมัธยมศึกษา เน้นความต้องการและความสามารถของเด็กเป็นสำคัญ หากเด็กมีความสามารถในการเรียนเด็กควรได้รับการส่งเสริมให้เรียนวิชาที่เหมาะสม หากเด็กไม่มีความพร้อม ควรให้เด็กเรียนในด้านอาชีพ และฝึกทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิต เพื่อเตรียมเด็กให้สามารถดำรงชีพในสังคมได้ ควรฝึกให้เด็กมีทักษะในด้านต่อไปนี้ คือ ทักษะด้าน

การงานและอาชีพ การครองเรือน นันทนาการ การดูแลสุขภาพ การดำรงชีพในชุมชน ครูผู้สอนต้องมีความอดทนและพยายามอย่างมาก

เนื่องจากในปัจจุบันเป็นยุคแห่งความเจริญก้าวหน้าทางข้อมูลข่าวสารทั่วโลกสามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างสะดวกรวดเร็ว โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย ได้แก่ คอมพิวเตอร์ ดาวเทียม เป็นต้น การแสวงหาความรู้หรือการติดตามอ่านเรื่องราวจากอินเทอร์เน็ต จึงเป็นวิธีที่สะดวก ง่าย รวดเร็วและทันใจ แต่อย่างไรก็ตาม เครื่องมือและวิธีการดังกล่าว ยังมีข้อจำกัดสำหรับผู้ที่อยู่ในสังคม และสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะนักเรียน กล่าวคือ การแสวงหาความรู้ของนักเรียนที่อยู่ในตัวเมืองและมีระดับสติปัญญาปกติ ย่อมได้เปรียบกว่านักเรียนที่อยู่ในชนบทและ กลุ่มที่บกพร่องทางสติปัญญา ด้วยเหตุดังกล่าวหนังสือเรียนจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักเรียน เพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ และหนังสือคู่มือเหมือนจะเป็นเครื่องมือที่สะดวกที่สุด เพราะสามารถหาอ่านได้ทั่วไป ราคาถูกกว่าสื่อ สมัยใหม่อื่น ๆ พกพาสะดวกในทุก ๆ ที่ ศึกษาเรียนรู้ได้เสมอ และใช้เวลากับการเรียนรู้ได้ตามความพอใจ ซึ่งเป็นคุณสมบัติสำคัญที่สื่อสมัยใหม่อื่น ๆ ยังไม่อาจทำได้ ความต้องการอ่านหนังสือ จึงยังคงมีอยู่เสมอ (พรรณพร ศรีสังข์, 2555) ปัญหาดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยต้องการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนที่บกพร่องทางสติปัญญา เนื่องจากการอ่านต้องใช้กระบวนการคิดอย่างมีเหตุผลและความสามารถหลายด้านเพื่อทำความเข้าใจและเข้าถึงความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียนตามที่ผู้เขียนสื่อความหมาย ความเข้าใจถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการอ่านซึ่งจะทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้ ความสนุกสนาน ความเพลิดเพลินจากการอ่านได้อย่างเต็มที่ (สุนทร อุดมหาราช, 2547: 2) สอดคล้องกับทฤษฎีอุปถัมภ์(2541:2) ที่กล่าวว่าทักษะการอ่านเพื่อทำความเข้าใจจึงมีความสำคัญและจำเป็นในการศึกษาวิชาการต่างๆทำให้ได้รับข้อมูลอย่างฉับไวตรงประเด็นและสามารถแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านได้ การเรียนการสอนในทุกระดับชั้นนั้น การสอนอ่านจะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความเข้าใจในการอ่านเป็นอันดับแรก นั่นคือ เราจะเน้นการอ่านเพื่อการเรียนรู้มากกว่าการเรียนรู้เพื่อการอ่าน การจะเป็นนักอ่านที่มีความสามารถ ผู้เรียนจะต้องเข้าใจข้อความที่อ่าน ดังนั้น ความเข้าใจจึงเป็นจุดมุ่งหมายของการอ่าน สอดคล้องกับ จริลักษ์ณ์ จิรวินบูลย์ ที่กล่าวว่าความเข้าใจในการอ่านเป็นทักษะสำคัญมากอย่างหนึ่งที่ครูจำเป็นต้องเอาใจใส่ เพราะเด็กจะต้องใช้ทักษะนี้ เพื่อเป็นเครื่องมือสำคัญในการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองต่อไป (จริลักษ์ณ์ จิรวินบูลย์, 2546: 33)

การจัดการเรียนการสอนมีความสำคัญต่อการเรียนรู้เป็นอย่างยิ่ง ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะ การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบพัฒนาความสามารถเฉพาะ ในกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน และนำไปสู่การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

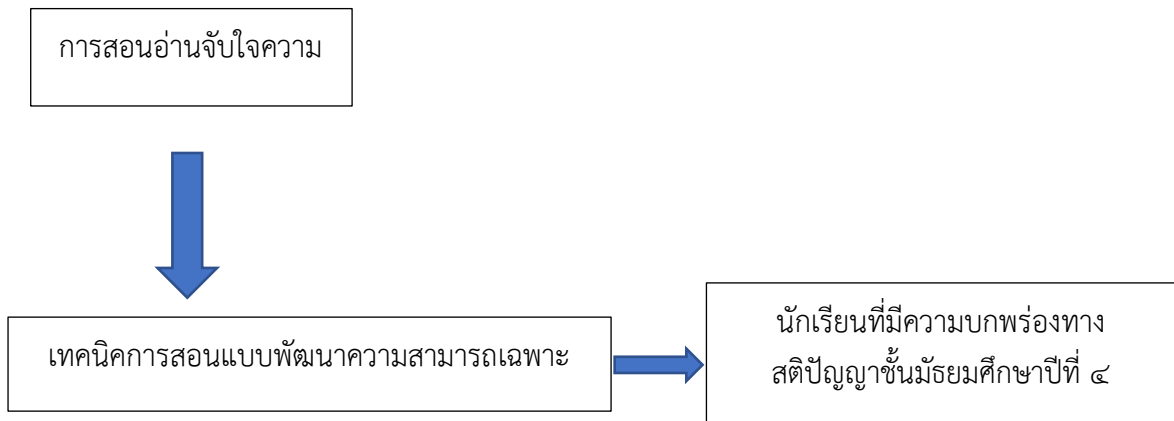
1) เพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โรงเรียนนครราชสีมาปัญญานุกูล โดยใช้เทคนิคการสอนแบบพัฒนาความสามารถเฉพาะ

2) เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนนักเรียนที่บกพร่องทางสติปัญญา โรงเรียนนครราชสีมาปัญญานุกูล จังหวัดนครราชสีมา

ประชากร/กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 7 คน โดยใช้วิธีสุ่มแบบเจาะจง

กรอบแนวคิด

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **เด็กที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา** หมายถึง พัฒนาการล่าช้า เป็นอาการที่สำคัญของภาวะบกพร่องทางสติปัญญา ภาวะบกพร่องทางสติปัญญายิ่งรุนแรงมากเท่าใดความล่าช้าของพัฒนาก็ยิ่งปรากฏให้เห็นเร็วขึ้นเท่านั้น ลักษณะทางคลินิกของภาวะบกพร่องทางสติปัญญาแบ่งตามระดับได้ดังนี้

1. ภาวะบกพร่องทางสติปัญญาระดับรุนแรงมาก มีระดับ IQ ต่ำกว่า 20
2. ภาวะบกพร่องทางสติปัญญาระดับรุนแรง มีระดับ IQ 20 - 34
3. ภาวะบกพร่องทางสติปัญญาระดับปานกลาง มีระดับ IQ 35 - 49
4. ภาวะบกพร่องทางสติปัญญาระดับเล็กน้อย มีระดับ IQ 49 - 69

2. **การสอนอ่านจับใจความสำคัญ** คือ การอ่านเพื่อจับใจความหรือข้อคิด ความคิดสำคัญหลักของข้อความ หรือเรื่องที่อ่าน เป็นข้อความที่คลุมข้อความอื่น ๆ ในย่อหน้าหนึ่ง ๆ ไว้ทั้งหมด

3. **เทคนิคการสอนแบบพัฒนาความสามารถเฉพาะ** หมายถึง การสอนแบบ TU เป็นรูปแบบการสอนที่มุ่งเน้นพัฒนาความสามารถเฉพาะของผู้เรียนแต่ละคน ซึ่งมีความสามารถที่แตกต่างกันเฉพาะบุคคล เป็นวิธีสอนที่ช่วยดึงความสามารถเฉพาะของบุคคลนั้น ๆ ออกมาใช้ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน มุ่งให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในทักษะที่ตนเองมีความถนัดและมีความสามารถในด้านนั้น ๆ

4. **การเรียนรู้ด้วยประสาทสัมผัสทั้งห้า (Learning with the Five Senses)** หมายถึง การจัดกิจกรรม เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ด้วยการใช้ประสาทสัมผัสทางตาในการมองและการสังเกตเรียนรู้ด้วยการใช้ประสาทสัมผัสทางหูในการได้ยินหรือฟังเสียงต่าง ๆ เรียนรู้ด้วยประสาทสัมผัสทางร่างกายในการสัมผัส หยิบจับสิ่งต่าง ๆ เรียนรู้รสชาติสิ่งต่าง ๆ ด้วยการใช้น้ำสัมผัสกลิ่นในการชิมรสและเรียนรู้กลิ่นต่าง ๆ จากการใช้น้ำสัมผัสสัมผัสในการดมกลิ่น

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โรงเรียนนครราชสีมาปัญญานุกูล มีทักษะการอ่านจับใจความสูงขึ้นหลังการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบพัฒนาความสามารถเฉพาะ
2. ครูผู้สอนมีเทคนิคและแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนนักเรียนที่บกพร่องทางสติปัญญา โรงเรียนนครราชสีมาปัญญานุกูล จังหวัดนครราชสีมา ที่เหมาะสมกับผู้เรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบพัฒนาความสามารถเฉพาะ จำนวน 3 แผน
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญหลังเรียน แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือกจำนวน 20 ข้อ
3. แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบพัฒนาความสามารถเฉพาะ จำนวน 3 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ได้ทำการสร้างตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาหลักการและวิธีการสอนโดยใช้เทคนิค การสอนแบบพัฒนาความสามารถเฉพาะ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาหลักการและวิธีการสอนผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 เพื่อนำไปบูรณาการในการจัดการเรียนการสอน จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา วิชาภาษาไทย โรงเรียนนครราชสีมาปัญญานุกูล
4. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ การอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิคการสอนแบบพัฒนาความสามารถเฉพาะ ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 3 แผน ดังนี้
    แผนที่ 1 เรื่อง ดอกกุหลาบกับดอกบานไม่รู้โรย
    แผนที่ 2 เรื่อง ลูกอม
    แผนที่ 3 เรื่อง ช็อกโกแลต
5. นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค โดยใช้เทคนิคการสอนแบบพัฒนาความสามารถเฉพาะ ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 ไปใช้ในการดำเนินการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการบรรยายวิเคราะห์ (Analytic description) ผู้วิจัยขอเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้
2. วิเคราะห์ความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบพัฒนาความสามารถเฉพาะ โดยใช้คำร้อยละ

3. วิเคราะห์พฤติกรรมในการเรียนด้านเจตคติของผู้เรียน ที่มีต่อการเรียนการสอนการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิค โดยใช้เทคนิคการสอนแบบพัฒนาความสามารถเฉพาะ โดยใช้ค่าเฉลี่ย

4. สรุปและอภิปรายผลโดยใช้ตาราง และการบรรยาย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

1. ค่าร้อยละ

ค่าร้อยละดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2546)

$$P = f/N \times 10$$

เมื่อ	P	แทน ร้อยละ
	f	แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
	N	แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2. ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

ค่าเฉลี่ยมีสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2546)

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ยผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน จำนวนคะแนนเต็ม

สรุปผลและอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียน โดยใช้เทคนิคการสอนแบบพัฒนาความสามารถเฉพาะ

2) เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนนักเรียนที่บกพร่องทางสติปัญญา โรงเรียนนครราชสีมาปัญญานุกูล จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 7 คน ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ซึ่งขอเสนอสรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลตามลำดับดังนี้

สรุปผลข้อมูลเชิงปริมาณ

ผลการเรียนรู้ การอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบพัฒนาความสามารถเฉพาะ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การผ่านไว้ที่ 70 สรุปผลตามลำดับดังนี้

1.1 ผลการเรียนรู้ของนักเรียนบกพร่องทางสติปัญญาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้ เทคนิคการสอนแบบพัฒนาความสามารถเฉพาะ ทั้ง 3 วงจร ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลการเรียนรู้ของนักเรียนบกพร่องทางสติปัญญาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้จากการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ เทคนิคการสอนแบบพัฒนาความสามารถเฉพาะ 5 วงจรที่ 1 เรื่อง ดอกกุหลาบกับดอกบานไม่รู้โรย

ลำดับที่	คะแนนที่ได้ เรื่อง ดอกกุหลาบกับบานไม่รู้โรย					คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A) ผ่าน/ไม่ผ่าน
	การตอบคำถามในห้องเรียน	การทำแบบฝึกหัด	แบบทดสอบ	รวม	ค่าเฉลี่ย	
1	17	19	15	51	17	ผ่าน
2	19	19	20	58	19.3	ผ่าน
3	13	13	17	43	14.3	ผ่าน
4	12	16	12	40	13.3	ผ่าน
5	15	18	20	53	17.6	ผ่าน
6	15	17	20	52	17.3	ผ่าน
7	19	19	20	58	19.3	ผ่าน
ค่าเฉลี่ย					16.87	ผ่าน

จากตารางที่ 1 ผลการเรียนรู้ของนักเรียนจากการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ คำหลังกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่องกุหลาบกับดอกบานไม่รู้โรย โดยใช้เทคนิคการสอนแบบพัฒนาความสามารถเฉพาะ ไขว่ของนักเรียน 7 คน พบว่าในวงจรที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.87 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.35

ตารางที่ 2 แสดงผลการเรียนรู้ของนักเรียนบกพร่องทางสติปัญญา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้จากการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบพัฒนาความสามารถเฉพาะ 5 วงจรที่ 2 เรื่อง ลูกอม

ลำดับที่	คะแนนที่ได้ เรื่อง ลูกอม					คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A) ผ่าน/ไม่ผ่าน
	การตอบคำถามในห้องเรียน	การทำแบบฝึกหัด	แบบทดสอบ	รวม	ค่าเฉลี่ย	
1	14	17	17	48	16	ผ่าน
2	19	20	20	59	19.6	ผ่าน
3	15	17	17	49	16.3	ผ่าน
4	10	16	10	36	12	ผ่าน

5	18	17	17	52	17.3	ผ่าน
6	18	20	20	58	19.3	ผ่าน
7	20	20	20	60	20	ผ่าน
ค่าเฉลี่ย					17.21	ผ่าน

จากตารางที่ 2 ผลการเรียนรู้ของนักเรียนจากการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ คำหลังกิจกรรม การเรียนการสอน เรื่องลูกอม โดยใช้เทคนิคการสอนแบบพัฒนาความสามารถเฉพาะ ของนักเรียน 7 คน พบว่าในวงจรที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.21 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 86.05

ตารางที่ 3 แสดงผลการเรียนรู้ของนักเรียนบกพร่องทางสติปัญญา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้จากการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบพัฒนาความสามารถเฉพาะ วงจรที่ 3 เรื่อง ซ็อกโกแลต

ลำดับที่	คะแนนที่ได้ เรื่อง ซ็อกโกแลต					คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A) ผ่าน/ไม่ผ่าน
	การตอบคำถามในห้องเรียน	การทำแบบฝึกหัด	แบบทดสอบ	รวม	ค่าเฉลี่ย	
1	16	17	17	50	16.6	ผ่าน
2	20	20	20	60	20	ผ่าน
3	18	16	17	51	17	ผ่าน
4	11	15	10	36	12	ผ่าน
5	15	18	18	51	17	ผ่าน
6	19	20	20	59	19.6	ผ่าน
7	20	20	20	60	20	ผ่าน
ค่าเฉลี่ย					17.45	ผ่าน

จากตารางที่ 3 ผลการเรียนรู้ของนักเรียนจากการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ คำหลังกิจกรรม การเรียนการสอน เรื่องซ็อกโกแลต ของนักเรียน 7 คน พบว่าในวงจรที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.45 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.25

ตารางที่ 4 แสดงผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากการการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบพัฒนาความสามารถเฉพาะ ที่ได้จากการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความทั้ง 3 วงจร

วงจรที่	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70	
					จำนวน	ร้อยละ
1	7	20	16.87	84.35	7	100
2	7	20	17.21	86.05	7	100
3	7	20	17.45	87.25	7	100

จากตารางที่ 4 ผลการเรียนรู้ของนักเรียนแสดงผลการเรียนรู้ของนักเรียนบกพร่องทางสติปัญญาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบพัฒนาความสามารถเฉพาะ ทั้ง 3 วงจร พบว่าในวงจรที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.87 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.35 มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ในวงจรที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.21 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 86.05 มีนักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และใน วงจรที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.45 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.25 มีนักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 100

2. สรุปผลข้อมูลเชิงคุณภาพ

2.1 ผลการสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ วงจรที่ 1

ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวงจรที่ 1 ด้วยเรื่อง กุหลาบกับดอกบานไม่รู้โรย และสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้โดยการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากบันทึกระหว่างและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สามารถสรุปภาพรวมเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1) **ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน** พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความตั้งใจในการเรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี ในขั้นตอนการเรียนโดยใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 นักเรียนสามารถตอบคำถามแสดงความคิดเห็นได้อย่างเหมาะสม รวมถึงนักเรียนให้ความสนใจในการดูสื่อที่ครูจัดเตรียมขึ้น แม้จะเป็นการสอนในรูปแบบออนไลน์ แต่นักเรียนทุกตั้งใจเรียนรู้และพยายามคิดหาคำตอบตามสิ่งที่ได้ดู และได้ อ่าน ส่งผลให้นักเรียนสามารถจับใจความจากเรื่องราวที่เรียนได้

2) **ด้านสื่อการจัดการเรียนรู้** พบว่า ครูมีการเตรียมสื่อการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างดี มีความน่าสนใจ นักเรียนเข้าถึงได้ง่าย โดยเฉพาะสื่อที่ต้องใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 ส่งผลให้นักเรียนสามารถจับใจความของเรื่องได้ แต่นิทานที่ครูนำมาให้ดูอาจมีเนื้อหาที่สั้นเกินไป ส่งผลให้นักเรียนหาข้อคิดของเรื่องไม่ได้ ครูต้องคอยแนะนำ

3) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน พบว่า กระบวนการสอนของครูมีการลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน ไม่ซับซ้อน เข้าใจง่าย ผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่ผู้สอนกำลังสอน และค่อย ๆ เพิ่มความยากใน แต่ละขั้นตอน ผู้เรียนมีกระบวนการคิดตามลำดับที่ครูให้คิด คือการนำ ประสาทสัมผัสทั้ง 5 เข้ามาแทรกในกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนบางคนมีกระบวนการคิดที่ล่าช้า ต้องใช้คำถามมากกว่า 1 คำถาม ในการถามตรวจสอบความเข้าใจ ของนักเรียน ส่งผลให้กระบวนการสอนช้าลงกว่าในเวลาที่กำหนด

ตารางที่ 5 แสดงปัญหาและแนวทางแก้ไขจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวงจรที่ 1

ปัญหาที่พบ	แนวทางแก้ไข
1. การสอนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบพัฒนาความสามารถเฉพาะ ในกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 เป็นการสอนรูปแบบใหม่ที่ไม่เคยนำมาใช้กันนักเรียน การใช้ประสาทสัมผัสบางอย่างไม่ชัดเจน เนื่องจากเป็นเรื่องของดอกกุหลาบ ครูไม่สามารถนำดอกกุหลาบของจริงส่งไปรษณีย์ให้นักเรียนได้ จึงต้องใช้ดอกแห้งส่งผลให้การตอบคำถามของนักเรียนไม่ตรงกับเรื่องราว	ค่อยๆเชื่อมโยงเรื่องราวที่นักเรียนได้ดู ให้เข้ากับเรื่องราวของตัวเองให้มากที่สุด โดยให้นักเรียนใช้ประสบการณ์เดิมที่เคยพบเห็นดอกกุหลาบ กับดอกบานไม่รู้โรย เพื่อเชื่อมโยงเข้ากับเรื่องราว
2. นักเรียนมีปัญหาด้านการอ่าน	1. เนื่องจากเป็นการพัฒนาการอ่านจับใจความ เป็นการพัฒนาให้ผู้เรียนคิดเป็น การอ่านจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับเรื่องนี้ ครูใช้สื่อ Youtube ให้นักเรียนใช้ทักษะการดูและฟัง ประกอบการเรียนรู้ 2. ให้กำลังใจและเสริมแรงมากขึ้น เมื่อนักเรียนอ่านและตอบคำถามได้ดีขึ้น
3. นักเรียนมีปัญหาการเขียน	1. ปรับเปลี่ยนจากการเขียนย่อความเป็นการพูดสรุปใจความ 2. เพิ่มกิจกรรมการเขียนภาษาไทย โดยสอดแทรกในกิจกรรมการอ่านจับใจความให้มากขึ้น

2.2 ผลการสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ วงจรที่ 2

ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวงจรที่ 2 ด้วยหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ลูกอม และสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้โดยการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากบันทึกระหว่างและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สามารถสรุปภาพรวมเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1) **ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน** พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความตั้งใจในการเรียน ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี นักเรียนเริ่มเข้าใจกระบวนการเรียนรู้ ส่งผลให้ครูไม่ต้องใช้เวลาในการอธิบายนาน เมื่อนักเรียนสามารถทำกิจกรรมการเรียนรู้ได้จึงสนุกกับการตอบคำถาม และมั่นใจในการแสดงความคิดเห็น แต่เนื่องจากในวงจรที่ 2 เป็นเรื่องที่มีเนื้อหามากขึ้น ครูต้องอธิบายลำดับเรื่องราว เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้น ในการใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 นักเรียนสามารถตอบคำถามได้ตรงกับสิ่งที่เรียนรู้มากขึ้น เนื่องจากเป็นเรื่องใกล้ตัว สามารถเชื่อมโยงเรื่องราวที่อ่านให้เข้ากับตัวเองในชีวิตประจำวันได้

2) **ด้านสื่อการจัดการเรียนรู้** พบว่า ครูมีการเตรียมสื่อการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างดี มีความน่าสนใจ นักเรียนเข้าถึงได้ง่าย ทั้งสื่อนิทานที่ให้นักเรียนดูใน Youtube และลูกอมที่ส่งไปรษณีย์ให้กับนักเรียน และเนื่องจากในวงจรที่ 1 ก็มีลำดับการใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 ส่งผลให้นักเรียนเข้าใจกิจกรรมและตอบคำถามได้เหมาะสม

3) **ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน** พบว่า กระบวนการสอนของครูมีการลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน ไม่ซับซ้อน เข้าใจง่าย ผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่ผู้สอนกำลังสอน ครูทบทวนความรู้เดิมจากเรื่องที่เรียนในวงจร 1 โดยการสอดแทรกในขั้นตอนการสอนแต่ละขั้นตอนส่งผลให้นักเรียนมีกระบวนการคิดที่เพิ่มขึ้น ตอบคำถามและจับใจความของเรื่องได้มากขึ้น นักเรียนที่มีกระบวนการคิดล่าช้า เริ่มคิดได้เร็วขึ้น

จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวงจรที่ 2 ผู้วิจัยได้รวบรวมปัญหาที่พบและเสนอแนะแนวทางแก้ไข ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6 แสดงปัญหาและแนวทางแก้ไขจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวงจรที่ 2

ปัญหาที่พบ	แนวทางแก้ไข
นักเรียนออกเสียงภาษาไทยไม่ชัดเจน และออกเสียงคำยากไม่ได้หรือไม่ถูกต้อง	เมื่อนักเรียนออกเสียงคำศัพท์ผิด ครูต้องชี้ให้เห็นและช่วยปรับปรุงแก้ไขทันที

2.3 ผลการสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ วงจรที่ 3

ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวงจรที่ 3 ด้วยหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ช็อกโกแลต และสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้โดยการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากบันทึกระหว่างและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สามารถสรุปภาพรวมเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1) **ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน** พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความตั้งใจในการเรียน ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี นักเรียนเริ่มเข้าใจกระบวนการเรียนรู้ ส่งผลให้ครูไม่ต้องใช้เวลาในการอธิบายนาน เมื่อนักเรียนสามารถทำกิจกรรมการเรียนรู้ได้จึงสนุกกับการตอบคำถาม และมั่นใจในการแสดงความคิดเห็น นักเรียนสนุกกับการทำกิจกรรมทุกขั้นตอนของการทำกิจกรรม กล่าวตอบคำถามและตอบคำถามได้ถูกต้อง ตรงประเด็นมากขึ้น ส่วนปัญหาที่พบจากวงจรที่ 2 คือมีคำศัพท์ยากขึ้น นักเรียนเข้าใจและจดจำได้ช้า ครูได้ปรับโดยใช้วิธีให้นักเรียนอ่านนิทานที่มีรูปภาพประกอบ ใช้คำศัพท์ที่ใกล้ตัวนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนสามารถอ่านและจดจำได้รวดเร็วขึ้น เกิดความมั่นใจมากขึ้น

2) **ด้านสื่อการจัดการเรียนรู้** พบว่า ครูมีการเตรียมสื่อการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างดี มีความน่าสนใจ นักเรียนเข้าถึงได้ง่าย ในวงจรที่ 3 ครูมีสื่อเพลงช็อกโกแลต นักเรียนตื่นตัวกับการดูสื่อ สามารถอ่านและจดจำเรื่องได้เร็วขึ้น ตอบคำถามได้ถูกต้อง สามารถเชื่อมโยงเรื่องราวที่อ่านเข้ากับการดำรงชีวิตในปัจจุบันได้

3) **ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน** พบว่า กระบวนการสอนของครูมีการลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน ไม่ซับซ้อน เข้าใจง่าย ผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่ผู้สอนกำลังสอน ครูทบทวนความรู้เดิมจากเรื่องที่เรียนในวงจร 1 และ 2 โดยการสอดแทรกในขั้นตอนการสอนแต่ละขั้นตอนส่งผลให้นักเรียนมีกระบวนการคิดที่เพิ่มขึ้น ตอบคำถามและจับใจความของเรื่องได้มากขึ้น นักเรียนที่มีกระบวนการคิดล่าช้า เริ่มคิดได้เร็วขึ้นสามารถตอบได้

จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวงจรที่ 3 ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยได้รวบรวมปัญหาที่พบและเสนอแนะแนวทางแก้ไข ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 7 แสดงปัญหาและแนวทางแก้ไขจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวงจรที่ 3

ปัญหาที่พบ	แนวทางแก้ไข
1. นักเรียนไม่สามารถเขียนตอบคำถามได้ด้วยตนเอง	1. ฝึกนักเรียนให้ตอบด้วยวิธีการพูดและให้นักเรียนที่ไม่สามารถเขียนได้ ฝึกการอ่าน เขียนสะกดคำให้ได้ โดยการสอนอย่างใกล้ชิด

ปัญหาที่พบ	แนวทางแก้ไข
2. นักศึกษาบางคนไม่สามารถเชื่อมโยงเรื่องราวที่ได้อ่านกับเรื่องราวของตนเองได้	1. ครูยกตัวอย่างที่มีความหลากหลาย 2. ครูใช้เรื่องที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวนักเรียนให้มากที่สุดตามความยากง่ายของเนื้อหา

3. อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โรงเรียนนครราชสีมาปัญญานุกูล โดยใช้เทคนิคการสอนแบบพัฒนาความสามารถเฉพาะ ในกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ผลที่ได้คือ นักเรียนมีผลการเรียนรู้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

3.1 ผลการเรียนรู้

3.1.1 ผลพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โรงเรียนนครราชสีมาปัญญานุกูล โดยโดยใช้เทคนิคการสอนแบบพัฒนาความสามารถเฉพาะ ในกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 พบว่า ในวงจรที่ 1 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.87 คิดเป็นร้อยละ 84.35 ในวงจรที่ 2 คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.21 คิดเป็นร้อยละ 86.05 และในวงจรสุดท้ายคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.45 คิดเป็นร้อยละ 87.25 ซึ่งคะแนนมีการเพิ่มขึ้นในแต่ละวงจร แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบ พัฒนาความสามารถเฉพาะ ในกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดี เห็นภาพจริง และสามารถจับใจความลำดับเรื่องราวได้

แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบพัฒนาความสามารถเฉพาะ ในกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนฝึกกระบวนการคิด สามารถหาใจความของเรื่องได้ ทั้งนี้สาเหตุที่ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคพัฒนาความสามารถเฉพาะ เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ ไม่สามารถใช้กระบวนการกลุ่มมาจัดการเรียนการสอนได้ ครูจึงต้องปรับรูปแบบการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียน และนำการใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 ที่นักเรียนจะเห็นภาพจริง ได้กลิ่น รับจริง ได้จริง ส่งผลให้นักเรียนสามารถเข้าใจเรื่องราวได้เร็วขึ้น และสามารถจับใจความ หาข้อคิดที่ได้จากเรื่องได้ด้วยตนเอง และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้ได้ในชีวิตประจำวัน ในการฝึกให้นักเรียนได้คิดด้วยตนเอง จากการนำเรื่องใกล้ตัวมาเปรียบเทียบกับเนื้อเรื่องที่ได้อ่าน จากนั้นค่อยๆเชื่อมโยงไปสู่เรื่องราวที่ได้อ่าน ทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการตอบคำถาม และมีการฝึกกระบวนการคิดของนักเรียน เพื่อดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

4. ข้อสังเกตจากการวิจัย

นอกจากการอภิปรายผลข้างต้น ผู้วิจัยยังมีข้อสังเกตจากการทำวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

4.1 การสอนนักเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 ส่งผลให้ ส่งผลให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนมากขึ้น เข้าใจเรื่องราวมากขึ้น เนื่องจากนักเรียนได้เห็นของจริง นักเรียนเกิดความคิดที่หลากหลาย และเกิดความมั่นใจในตนเอง

4.2 พัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โรงเรียนนครราชสีมาปัญญานุกูล โดยใช้เทคนิคการสอนแบบพัฒนาความสามารถเฉพาะ ข้อสังเกตในแต่ละวงจร ดังนี้

4.2.1 วงจรที่ 1 ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 84.35 ซึ่งถือว่า มีระดับปานกลาง ทั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่าในวงจรที่ 1 นักเรียน ยังไม่ค่อยคุ้นเคยกับครูผู้สอนและรูปแบบการสอน ทำให้นักศึกษาเขินอาย ไม่กล้าแสดงออก อีกทั้งยังมีนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่าน แต่สามารถจับใจความได้จากการฟังและดู นักเรียนมีความรู้พื้นฐานกระบวนการคิดค่อนข้างน้อย ผลการเรียนรู้จึงไม่สูงมาก และใช้เวลาในการเรียนการสอนเกินกว่าที่กำหนด

4.2.2 วงจรที่ 2 ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 86.05 เพิ่มขึ้นจากวงจรที่ 2 ทั้งนี้เป็นเพราะผู้วิจัยได้ปรับกิจกรรมในวงจรที่ 2 ให้น้อยลง ใช้สื่อการสอนที่ชัดเจนมากขึ้น สื่อการสอนมีความดึงดูดความสนใจของนักเรียน และครูได้เชื่อมโยงเนื้อหาให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน จึงส่งผลให้ค่าคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้น

4.2.3 วงจรที่ 3 ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 87.25 เป็นคะแนนสูงสุดในทั้ง 3 วงจร เป็นเพราะว่านักเรียนคุ้นเคยกับครูผู้สอน รูปแบบการสอนมากขึ้น นักเรียนมีความสนใจกล้าแสดงความคิดเห็น กล้าตอบคำถามมากขึ้น อีกทั้งเนื้อหาในวงจรที่ 3 ได้ใช้เรื่องราวที่ใกล้เคียงกับชีวิตประจำวันของนักเรียนมากที่สุด นอกจากนั้นครูได้บูรณาการเชื่อมโยงความรู้ให้เข้ากับวงจรที่ 1 และ 2 โดยมีลักษณะข้อคิดที่ได้คล้ายกัน เชื่อมโยงเข้าสู่ตัวบุคคล โดยเฉพาะตัวนักเรียนได้ง่าย จึงส่งผลให้คะแนนเฉลี่ยเกินเกณฑ์ ที่กำหนดเป็นที่น่าพอใจ

สรุปได้ว่าการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนโดย โดยใช้เทคนิคการสอนแบบพัฒนาความสามารถเฉพาะ ในกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 ส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการในการจับใจความสำคัญจากเรื่องได้ดีขึ้น สามารถนำเรื่องราวที่เรียนไปปรับประยุกต์ใช้กับชีวิตจริงได้ ซึ่งเรื่องที่นักเรียนอ่านแล้วเข้าใจมากที่สุดคือเรื่องที่สมจริง ใกล้ตัวนักเรียน ภายใต้การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบพัฒนาความสามารถเฉพาะ ในกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 ครูจะต้องใช้หลัก 3R มาประกอบกับการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความจำที่คงทน และไม่เบื่อกับการเรียนรู้ในวิชาภาษาไทย

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). ภาษาไทย สารที่ควรรู้ คู่มือการเรียนรู้การสอนภาษาไทย ระดับ
ประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 1: กรุงเทพฯ. สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐาน การศึกษา.
กระทรวงศึกษาธิการ. กรมสามัญศึกษา. (2544). ความรู้พื้นฐานทางการศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ:
หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ.
กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2551. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ.
กาญจนลักษณ์ สัจจลักษณ์. (ม.ป.ป.). ปัญหาทางการพูดในเด็กปัญญาอ่อนและวิธีแก้ไข. กรุงเทพฯ:
ภาควิชาโสต นาสิก ลาริงซ์วิทยา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
กุลยา ก่อสุวรรณ. (2553). ภาวะบกพร่องทางสติปัญญา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
เกศินี จันทร์เกษตร. (2548). การศึกษาวิธีการสอนอ่านภาษาไทยแก่นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
ด้านการอ่าน. สารนิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย สาขาจิตวิทยาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยศิลปากร.
กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์. (2551). ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
ครรชิต มนูญผล. (2547). เคล็ดไม่ลับในการจัดทำหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพมหานคร: องค์การค้า ของคุรุ
สภา
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2541). การบริหารและการจัดการศึกษาพิเศษเรียนร่วม.
พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพฯ: ร้าไทยเพรส.
จรีลักษณ์ จิรวินุญ. (2544). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงของนักเรียนที่มีปัญหาการ
เรียนรู้ด้านการอ่านที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมแบบเล่นปนเรียน, วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต
สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
เจียมใจ จีระอัมพร. (2540). “อรรถบำบัด : ปัญหาทางการพูดในเด็กปัญญาอ่อนและวิธีแก้ไข” เอกสาร
ประกอบการอบรมหลักสูตรระยะสั้น ความรู้เรื่องภาวะปัญญาอ่อน. กรุงเทพฯ : โรงพยาบาล รา
ชานุกูล
เจือจันทร์ ไหวพริบ. (2542). การใช้ภาษา. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏภูเก็ต.
ฉวีวรรณ กิनावงศ์. (2549). จิตวิทยาเด็ก. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
ชวลา เขียนหนู และกัลยา สุตะบุตร. (2548). ความรู้เรื่องปัญญาอ่อน. กรุงเทพฯ: ฝ่ายวิชาการ
โรงพยาบาลราชานุกูล.
ณัชร ศุภสมุท,สุจิตรา สุขเกษม,ปัทมา พนมวัน ณ อยุธยา,รุจีรัตน์ จันทร์เนตร. การจัดการเรียน
การสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. สืบค้นเมื่อ กันยายน, 1, 2558, จาก
http://www.rajanukul.go.th/new/_admin/download/D0000071.pdf
ณัฐยา ภูชาคม. (2552). การใช้ขั้นตอนประกอบภาพเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน
จับใจความของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศิลปากร.

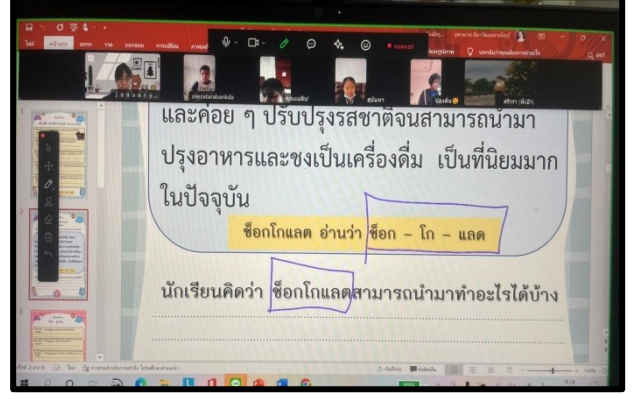
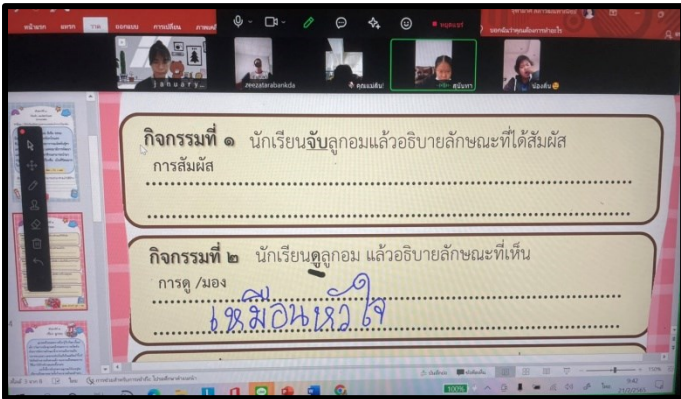
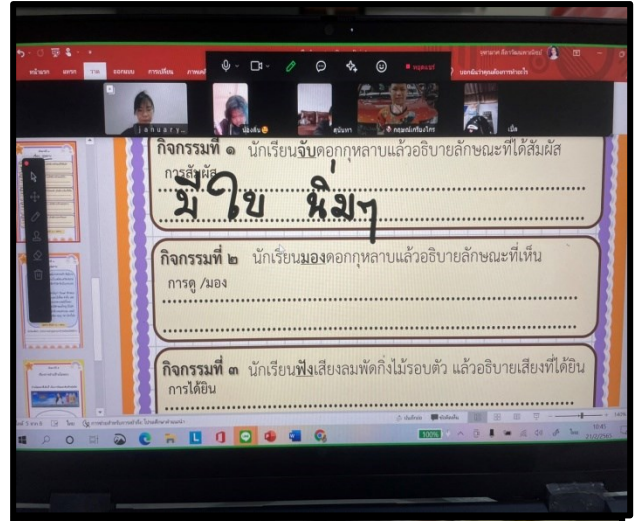
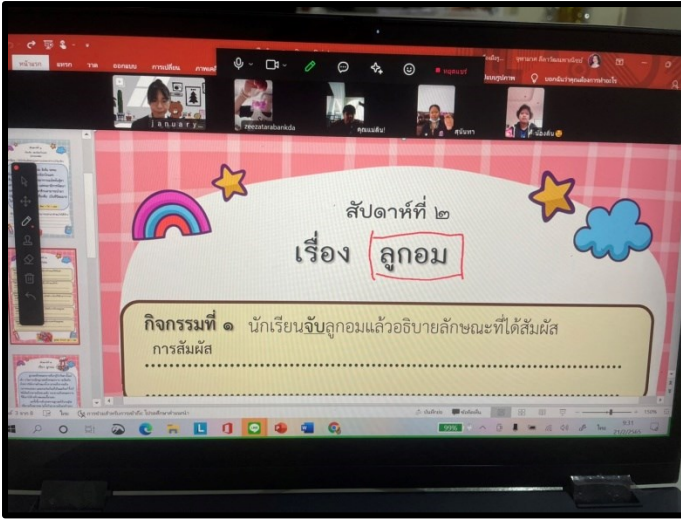
- ดวงพร เฟื่องฟู. (2560). การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ตริงตา แหลมสมุท. (2556). ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการความรู้ด้านการเขียนรายงาน ทางวิชาการของเครือข่ายมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- ทักษพร โพธิ์เหมือน. (2561). การพัฒนาการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค 4W1H ส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิตสาขาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ทิพย์สุดา จงกล. (2541). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสเกตคำยากวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์บัณฑิต : ศึกษาศาสตร์เทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ทีศนา แคมมณี. (2554). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิภาพร วงษ์ศิลา. (2545). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการสะกดคำยากวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นิตยา ฤทธิ์โยสี. (2520). การทำและการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ. เอกสารเผยแพร่ความรู้ทางการสอนภาษาไทย หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา.
- เนติ พงศ์ศรี. (2557).
- เบญจพร เหล่าวงษ์. (2558). การพัฒนาหลักสูตรสำหรับพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ตามรูปแบบการคิดแก้ปัญหาอนาคตของ Torrance. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ประเทิน มหาชัย. (2519). หลักการสอนภาษาไทยในชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2556). พัฒนาการคิด. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ห้างหุ้นส่วนจำกัด 9119 เทคนิคพรินติ้ง.
- ผกาศรี เย็นบุตร. (2542). การอ่าน. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2542). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรฉวี บุตตะโยสี. (2555). ความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้หนังสือภาพ. ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พรรณพร ศรีสังข์. (2555). การพัฒนาทักษะภาษาของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางสติปัญญาระดับเล็กน้อยโดยใช้วิธีการสอนภาษาแบบองค์รวม. ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- พนิตนันท์ บุญพามี. (2542). เทคนิคการอ่านเบื้องต้น. นครราชสีมา: สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.
- ฟาฏานา วงศ์เลขา. (2552). หนังสือเรียน: ตัวช่วยสำคัญในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน. กรุงเทพฯ: สี่พระยาการพิมพ์.
- โรงเรียนนครราชสีมาปัญญานุกูล จังหวัดนครราชสีมา. (2562). หลักสูตรสำหรับนักเรียนบกพร่องทางสติปัญญาทักษะภาษาและการสื่อสาร.
- มณีนีรัตน์ สุขโชติรัตน์. (2548). อ่านเป็น : เรียนก่อนสอนเก่ง. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ภาควิชาภาษาไทย.
- วรัญญา เอี่ยมสำอาง. (2551) การสอนอ่านภาษาไทยจากนิทานอ่านง่ายต่อความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วารี ธีระจิตร. (2545). การศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แววมยุรา เหมือนนิล. (2541). การอ่านจับใจความ. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ศศิธร ธัญลักษณ์นันท์. (2542). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสืบค้น. กรุงเทพฯ : เจริญชีพ เอ็ดดูเคชั่น. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ศลิตา ไพศาลธรรม, (2562). ศึกษาลักษณะของหนังสือเรียนภาษาไทย ศึกษาแนวทางการใช้หนังสือเรียนภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของครู. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศรียา นิยมธรรม.(2538). เด็กพิเศษ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แว่นแก้ว.
- _____. (2546). การศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- ศรียรัตน์ เจริญจันทร์.(2536). การอ่านและการสร้างนิสัยรักการอ่าน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ศรีเรือน แก้วกังวาน. (2543). จิตวิทยาเด็กพิเศษแนวคิดสมัยใหม่. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สิทธิพล อัจฉินทร์. (2561). การพัฒนาหลักสูตร. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (2562). การจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนบกพร่องทางสติปัญญา. กรุงเทพมหานคร.
- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (2556). คู่มือหลักสูตรการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มสำหรับเด็กพิการ ศูนย์การศึกษาพิเศษ พุทธศักราช 2556. กรุงเทพมหานคร: สำนัก บริหารงานการศึกษาพิเศษ
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย ชุด ภาษาพาที วรรณคดีลำนํ้า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สกสศ.ลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). การจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีต้องการพิเศษ. กรุงเทพมหานคร.
- สำนักนายกรัฐมนตรี. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- สมบัติ มหาเรศ. (2523). การสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัย

- ศรีนครินทร์วิโรฒมหาสารคาม.
- สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์ และคณะ. (2547). **สื่อการเรียนรู้ภาษาไทย สมบูรณ์แบบ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พัฒนาพานิช.
- สุโขทัยธรรมธิราช. (2557). **เอกสารการสอนกลุ่มทักษะ(ภาษาไทย)**. นนทบุรี.
- สุทธิรัตน์ เพชรทิม. (2552). **การศึกษาความสามารถในการพูดของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
ระดับปานกลาง โดยใช้กิจกรรมเพลง**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- สุลีกาญจนา ธิแจ้. (2553). **การพัฒนาการอ่านการเขียนคำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยใช้แบบฝึกทักษะและ
เทคนิคการสอนแบบเชิงพฤติกรรมสำหรับเด็กที่เรียนรู้ช้า**. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต1 และ 2 .
- สุรางค์ โค้วสกุล. (2556). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณี เปลี่ยนรัมย์. (2556). **ความสำคัญของหนังสือเรียน**. กรุงเทพฯ:
- อัจฉรา ชิวพันธ์. **ศิลปะการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ:
เป็นพับลิชชิง, 25456.
- อัญชลี สารรัตน์. (2550). **การจัดการศึกษาสำหรับเด็กแอลดี**. เอกสารประกอบการบรรยายภายใต้
โครงการวิจัยการทดลองรูปแบบการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นบกพร่องทางการ
เรียนรู้และออทิสซึม. ขอนแก่น: คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อุบลรัตน์ เพ็งสถิต. (2549). **จิตวิทยาพัฒนาการเด็ก**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เอมอร เนียมน้อย. (2551). **พัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- เอื้อมพร โชคสุชาติ. (2556). **การศึกษาความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนอายุ 9 – 12 ปี
ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ด้านการอ่าน จากการสอนอ่านโดยวิธี PQ4R ร่วมกับเทคนิคแผน
ที่ความคิด**. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- Cadden, M. (2010). *Telling children's stories : narrative theory and children's literature*.
Lincoln:University of Nebraska Press.
- Mary Ellen Drecktran and Chiang Bertram. (1997). *Instructional Strategies Used by General
And Teachers of Students Wits Learning Disabilities*. Remedial and Special
Education.
- Smith, T.E., Polloway,E.D., Patton, E.A. and Dowdy,C.A. (2006). *Teaching Student with
Special Needs in InclusiveSetting*. 4th ed. Boston : Allyn & Bacon.
- สืบค้นจาก <http://edu.vru.ac.th/sct/cheet%20downndload/2.pdf>

ภาพกิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้
โดยใช้เทคนิคการสอนแบบพัฒนาความสามารถเฉพาะ
ในกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5